OPAKOVAT CHYBY SVÝCH RODIČŮ?

NAŠE NEJHLUBŠÍ ZRANĚNÍ POCHÁZEJÍ Z DĚTSTVÍ

Naše nejhlubší zranění pocházejí z našeho dětství a jsou spojeny s rodiči. Chybějící teplo v nejranějším dětství, konflikty spojené s autoritou, nepřítomnost rodičů zapříčiněná prací, rozvodem nebo i smrtí, to vše zanechá hluboké rány, které hned tak snadno nestrávíme, nezpracujeme nebo vůbec nemůžeme odpustit. Smíření je ale možné a životně nutné.

PROBLÉM JE V NAŠEM SRDCI

Smíření s našimi rodiči ale záleží jen na nás. Zranění, která se nás týkají, totiž neleží v nich, nýbrž v nás. I když to může znít tvrdě: v první řadě nejde o to, aby se rodiče změnili. Problém je v nás, v našem srdci.

Největší bolestí mnohdy navíc nemusí být ani tak samotné zranění, které je v nás vyryté. Velikou bolestí je totiž i to, že nedokážeme žít v dobrém vztahu s těmi našimi blízkými, kteří nám způsobili utrpení. To je mnohdy hluboko ležící duchovní trýzeň.

DOKUD ČLOVĚK RODIČŮM NEODPUSTÍ

Často slyšíme, jak mladí lidé ze zášti proti svým rodičům prohlašují, že se z dětství poučili a ve vztahu k vlastním dětem nespáchají stejné chyby jako jejich rodiče. Je stará zkušenost, že právě tito lidé budou opakovat chyby svých rodičů. Dokud člověk svým rodičům neodpustí, model jednání zůstane stejný, ať se chce, nebo ne. Naše problémy vztahující se k rodičům ale přenášíme i na jiné lidi. Jenom kdo konflikty s rodiči odstranil, je ve vztahu k ostatním svobodným člověkem.

JAK SE PROJEVUJÍ HLUBOKÁ ZRANĚNÍ

I u lidí, kteří jinak v životě umí své problémy dobře zpracovávat, zůstávají mnohdy ve vztahu k rodičům problémy. Tato hluboko zakořeněná zranění se většinou projevují určitou váhavostí, nevysvětlitelnou absencí citů, chyběním vzpomínek na rané dětství nebo tajemnými rozpory ve styku s rodiči nebo jinými lidmi. Tyto neodstraněné konflikty blokují cestu i k Bohu.

VŠE ZLÉ DOKÁŽE BŮH PROMĚNIT V DOBRO

Dosažitelným, i když ne vždy jednoduchým řešením je tedy cesta odpuštění - ve spojení s Bohem, který i vše zlé dokáže proměnit v něco dobrého (viz Bible, Řím 8,28).

Důležité je ale připomenout, že odpuštění neznamená schválení zla a také, že odpuštění nemusí druhá strana vůbec přijmout. Jde o náš vlastní postoj, který osvobozuje.

Se svolením zpracováno podle knihy: Jalics Franz, Kontemplativní exercicie, kterou vydalo nakladatelství Triton www.tridistri.cz. Redakčně upraveno.